

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความคิดเห็นของราษฎรเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเชิงอนุรักษ์ :
ศึกษากรณี บ้านน้ำลิม ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

PEOPLE'S OPINIONS ON SUSTAINABLE CONSERVED FOREST UTILIZATION :
A CASE STUDY IN NAMLUM VILLAGE, WANGMA SUB-DISTRICT,
LADYAO DISTRICT, NAKONSAWAN PROVINCE, THAILAND

โดย

นายเทพฤทธิ์ โกยโกโคสวรรณค์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการเกษตรและป่าไม้)

พ.ศ. 2540

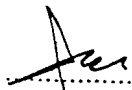
บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นของราษฎรเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเชิงอนุรักษ์
 ศึกษากรณี บ้านน้ำลึม ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นายเทพฤทธิ์ โภยโกโคสวรรณ

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการเกษตรและป่าไม้)

สาขาวิชา : บริหารการเกษตรและป่าไม้

ประธานกรรมการที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ :
 (รองศาสตราจารย์ ดร. นำชัย ทนุผล)
 / ธันวาคม / 2540

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม
 ของราษฎรบ้านน้ำลึม ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ (2) ทราบถึงความคิดเห็น
 ของราษฎรบ้านน้ำลึม เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเชิงอนุรักษ์ด้านการใช้ประโยชน์ทางตรง
 และด้านการใช้ประโยชน์ทางอ้อม (3) ศึกษาผลกระทบของราษฎรบ้านน้ำลึม เน้นผลกระทบของ
 ราษฎรบ้านน้ำลึม ผู้ให้ข้อมูล คือ ราษฎรบ้านน้ำลึม ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัด
 นครสวรรค์ ซึ่งอยู่ในวัยที่สามารถเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าได้ คือ ตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน
 87 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเพื่อการสัมภาษณ์ การรวบรวมข้อมูลได้
 ดำเนินการระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 ถึง เดือน เมษายน พ.ศ. 2540 และวิเคราะห์
 ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 41 ปี เป็นผู้สมรส
 แล้วและอยู่ด้วยกัน ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 เป็นอาชีพหลัก ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่งมีที่ดินถือครองเป็นของตนเอง แต่เป็นที่ดินที่มีเอกสาร
 จากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเกือบทั้งหมด จำนวนพื้นที่ถือครองโดยเฉลี่ยคนละ
 23 ไร่ การตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยในหมู่บ้านโดยเฉลี่ย 26 ปี ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่า ได้รับข่าวสาร
 เรื่องการตัดไม้ทำลายป่า และเรื่องการเชิญชวนให้ปลูกป่าจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และระบุว่า
 ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอนุรักษ์ฟื้นฟูเขาหลวงด้วย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าเชิงอนุรักษ์ ด้านการใช้ประโยชน์
 ทางตรง และด้านการใช้ประโยชน์ทางอ้อม ผลการวิจัยพบว่า ด้านการใช้ประโยชน์ทางตรง

เกี่ยวกับการใช้เนื้อไม้ การล่าสัตว์ป่าและการเก็บหาของป่า ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็น
ว่า ควรส่งเสริมให้ราษฎร: อื่นแ กบฏู น้ไม้ไว้ใช้เองในรูปแบบป่าชุมชน ไม่ควร
เข้าไปตัดไม้และล่าสัตว์ป่า และการเก็บหาของป่าให้หาเพื่อการยังชีพ สำหรับด้านการใช้
ประโยชน์ทางอ้อม ในเรื่องการใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ การได้รับความชุ่มชื้นของอากาศ
และการใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาวิจัย ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ประชาชนควรใช้
น้ำอย่างประหยัด มีการดูแลรักษา และฟื้นฟูป่าไม้ใกล้หมู่บ้านให้สมบูรณ์เพื่อรักษาความสมดุล
ของธรรมชาติ ส่วนการพัฒนาป่าเขาหลวงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ศึกษาวิจัย นั้น ควรให้มีการ
ดำเนินการในรูปแบบไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ จากความคิดเห็นดังกล่าวสามารถค้นหา
แนวทางการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่า ในทรรคนะของราษฎรบ้านน้ำลิ้มได้ว่า ควรมีการปักหลักเขต
ป่าเขาหลวงให้ชัดเจน มีการทำแนวกันไฟ ทำป่ากันชนในรูปแบบป่าชุมชน และมีมาตรการที่
คุมเข้ม ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เข้าไปท่องเที่ยวใน
ป่าเขาหลวง

A TRACT

D

A C:

D

T

Tf

Kc

D

F

ry

rat

Ch

pe

P

m Ad

B

(A

D N

Tb

Dec:

T obj

rest rci

oci

cc

D

D trib Naki

anc

ect

ed

rest

rb

id:

Tb

mi

rest

res

red

o

T

The majority received information about deforestation and reforestation through television and reported their participation in activities of the Khao Luang conservation group.

Concerning direct utilization i.e. use of wood, wildlife hunting and forest product collecting, almost all of the respondents agreed that people should be encouraged to use other materials instead of wood, that promote community forests should be promoted, without logging and wildlife hunting, and forest products should be collected as their livelihood. Concerning indirect utilization i.e. natural water sources, air moisture, tourism, and education and research, most of the respondents agreed that people should economize on the use of water, maintain and rehabilitate nearby forests, and develop Khao Luang Forest for tourism and educational purposes, without destruction of natural resources. From opinions, disturbed forest rehabilitation and conservation methods were derived making clear boundary of Khao Luang Forest; of people's in Namlum Village that will setting fire-control line; establishing community forests in buffer zone; providing strict measures for maintaining natural resources as well as safety of tourists visiting Khao Luang Forest